

عنوان مقاله:

رابطه ی تاب آوری در برابر استرس با شوخ طبعی و امید به آینده در دانشجویان دختر

محل انتشار:

فصلنامه زن و مطالعات خانواده، دوره 6، شماره 22 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه تاب آوری در برابر استرس با شوخ طبعی و امید به آینده در دانشجویان انجام شد. این پژوهش از نوع مطالعات همبستگی بود که ۲۹۱ نفر از دانشجویان دختر به روش نمونه گیری تصادفی از نوع نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای در سال ۱۳۹۰-۹۱ انتخاب شدند. ابزار پژوهش حاضر مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسن (۲۰۰۳)، پرسش نامه چند بعدی حس شوخ طبعی تورسون و پاول (۱۹۹۷) و پرسش نامه امیدواری اشنایدر (۲۰۰۳) می باشد. داده های جمع آوری شده از این پرسش نامه ها با روش های آماری توصیفی و استنباطی، همبستگی پیرسون (جهت بررسی رابطه متغیرها) و تحلیل واریانس چندگانه (جهت تعیین میزان واریانس قابل پیش بینی متغیر وابسته از طریق متغیر مستقل) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد که رابطه بین تاب آوری در برابر استرس با شوخ طبعی و امید به آینده مستقیم و معنادار و رابطه بین تاب آوری در برابر استرس و زیرمقیاس های عاملی و راهبردی از زیرمولفه های شوخ طبعی نیز به صورت مستقیم و معنادار است. هم چنین بین تاب آوری در برابر استرس با شوخ طبعی، خلاقیت و استفاده اجتماعی از شوخ طبعی، استفاده مقابله ای از شوخ طبعی، نگرش به افراد شوخ طبع و نگرش به خود شوخ طبعی از زیرمولفه های شوخ طبعی، رابطه مستقیم و معنادار وجود دارد. علاوه بر این، بررسی مولفه های امید به آینده نشان داد که هر دو مولفه امید به آینده (عاملی و راهبردی) پیش بینی کننده تاب آوری در برابر استرس در دانشجویان است. به طور کلی، تاب آوری در برابر استرس نقش موثری در ایجاد و افزایش مولفه های روان شناسی مثبت نگر از جمله امید و شوخ طبعی دارد و این دو مولفه نیز به نوبه خود با تحت تاثیر قرار گرفتن توسط تاب آوری باعث افزایش سلامت روانی و بهبودی سبک زندگی در دانشجویان می شود.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، استرس، شوخ طبعی، امید به آینده، دانشجویان دختر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1286968>

